

Amsterdam, 4 augustus
2001

Lieve moeder } in kloster,
Beste vader }

Ik meen dat in begin jaren 60 de zingende
omroeper van de Radio Herman Emmink
een schlager in zijn repertoire had: „Als
het lente wordt, stuur ik jou tulpen uit
Amsterdam.“ En de lyriek luidt met:
„Wat woorden niet zeggen kan, zeggen
tulpen uit Amsterdam.“ Zo ook stuur
ik jullie foto's over de schoonheid van het
Pomo meer, foto's van de tuin van Fondation
Beyeler, die beter de harmonie tussen het
landschap/tuin en de architectuur van het
museum weergeven dan ik het in woorden
zou kunnen. „And last but not least“ 3 foto's
van ons verblijf in kloster, die een innige
familie band reflecteren.

Gisteren woonde ik een vergadering bij in Wasse-
naar waar over een samenfaan met een
andere Verenigingsbeheerder werd gesproken en
wellicht krijgt de nieuwe organisatie versterking
met een echte professionele Verenigingsbe-
heerder; een prima kerel met goede track
record. Hij kost een lieve duizend en de aan-

houders moeten een salaris van Nlg 120.000
3 jaar peranderen. Voor onze organisatie
een groot bedrag, maar hij laat er een ^{aan bod van}
salaris voor Nlg 250.000 jaarlijks ~~verschieten~~
omdat hij 10 procent aandeelhouders wordt
plus deelt in bonus, reiskosten, etc.

Que sera, sera. The future is not allowed
to see que sera sera. Toen ik daar was
in Rolf met een klarinetist een stuk van
Schubert oefende beïndrukt, heb ik naar
je rekening gekeken en heb wat van je
kaspositie bevestigd door 475 aandelen

Royal Dutch te kopen
tegen een aankoop prijs
van € 63.20 per aandeel
en voor Nlg 50.000

Ballast Nedam Convertible
Bonds die met een
looptijd van 1.2 jaar een
effektief rendement van 6 en
nog wat % op leveren.
Vanmiddag voeren er 75
boten met homoseksuelen
door de Prachten op 5
minuten van mijn huis.
Ik kijk liever naar Vera en
heb mij niet tussen de duizende
toeschouwers bevoegd.

LUX
NRC 4 aug 2001

De weduwe van de Koninklijke

Wat doet Koninklijke Shell eigenlijk nog op de effectenbeurs? In het tweede kwartaal pompte het energieconcern een kasstroom van 4,5 miljard dollar uit de grond en de financiële afdeling in Londen beheert een potje met geld en beleggingen van 9,5 miljard dollar, zeg maar 23 miljard gulden.

Kapitaal van beleggers heeft Shell al jaren niet meer nodig. Zij verdient zelf wel genoeg, en deze financiële zelfvoorziening zal voorlopig aanhouden. Daarmee vervalt het belangrijkste argument voor een beursnotering.

Natuurlijk, andere motieven kunnen ook een rol spelen, maar zij staan verder af van de bedrijfsactiviteiten. In een vergrijzende wereld kan Shell bijvoorbeeld zijn reputatie als een belegging voor weduwen en wezen waarmaken. In die rol is Shell echter meer beleggingsfonds dan dynamische onderneming.

Dat Shell zelf ook wel in die richting denkt, blijkt uit de gretigheid om beleggers beter te betalen. Beleggingsfonds of bedrijf? In het tweede kwartaal gaf Shell 2,3 miljard dollar uit aan investeringen en exploratiekosten en 1,3 miljard dollar aan de inkoop van eigen aandelen.

sinds de regels dit jaar in Nederland zijn versoepeld agressief eigen aandelen, doorgaans met plukken van een paar honderd duizend stuks per dag. De Koninklijke, de Nederlandse houthoustermaatschap van de bi-nationale groep, heeft zo'n 1,8 miljard euro besteed om ruim 27 miljoen aandelen op de beurs te kopen.

Mede dankzij deze inkopen krimpt de Amsterdamse effectenbeurs. Beleggers krijgen dit jaar geld terug van de gezamenlijke beursgenoteerde ondernemingen. Afgezien van de opbrengst van dividenden in aandelen trokken groei-beluste bedrijven dit jaar voor ongeveer 1 miljard euro nieuw kapitaal aan via de beurs. Daar staan miljarden teruggaves aan beleggers tegenover doordat bedrijven eigen aandelen inkopen (Shell, Macintosh, Docdata, Roto Smeets) of door overnames van de beurs worden gehaald (Ahrend, Weweler, UCC, GTI, Kempen).

Een klein rekenvoorbeeld. De Koninklijke is voor 46 procent in Nederlandse handen. Ervan uitgaande dat particuliere beleggers daarvan een kwart vormen kwam dit jaar al ongeveer een half miljard gulden onder de

NRC 4 aug 2001

De weduwe van de Koninklijke

Wat doet Koninklijke Shell eigenlijk nog op de effectenbeurs? In het tweede kwartaal pompte het energieconcern een kasstroom van 4,5 miljard dollar uit de grond en de financiële afdeling in Londen beheert een potje met geld en beleggingen van 9,5 miljard dollar, zeg maar 23 miljard gulden.

Kapitaal van beleggers heeft Shell al jaren niet meer nodig. Zij verdient zelf wel genoeg, en deze financiële zelfvoorziening zal voorlopig aanhouden. Daarmee vervalt het belangrijkste argument voor een beursnotering.

Natuurlijk, andere motieven kunnen ook een rol spelen, maar zij staan verder af van de bedrijfsactiviteiten. In een vergrijzende wereld kan Shell bijvoorbeeld zijn reputatie als een belegging voor weduwen en wezen waarmaken. In die rol is Shell echter meer beleggingsfonds dan dynamische onderneming.

Dat Shell zelf ook wel in die richting denkt, blijkt uit de gretigheid om beleggers beter te betalen. Beleggingsfonds of bedrijf? In het tweede kwartaal gaf Shell 2,3 miljard dollar uit aan investeringen en exploratiekosten en 1,3 miljard dollar aan de inkoop van eigen aandelen.

Dividendverhogingen en inkoop van eigen aandelen moeten de beloning voor aandeelhouders in vijf jaar met vijftig procent opschroeven. Dat is aandeelhouderswaarde om de aandeelhouderswaarde. Shell koopt

sinds de regels dit jaar in Nederland zijn versoepeld agressief eigen aandelen, doorgaans met plukken van een paar honderduizend stuks per dag. De Koninklijke, de Nederlandse houdstermaatschap van de bi-nationale groep, heeft zo'n 1,8 miljard euro besteed om ruim 27 miljoen aandelen op de beurs te kopen.

Mede dankzij deze inkopen krimpt de Amsterdamse effectenbeurs. Beleggers krijgen dit jaar geld terug van de gezamenlijke beursgenoteerde ondernemingen. Afgezien van de opbrengst van dividenden in aandelen trokken groei-beluste bedrijven dit jaar voor ongeveer 1 miljard euro nieuw kapitaal aan via de beurs. Daar staan miljarden teruggaves aan beleggers tegenover doordat bedrijven eigen aandelen inkopen (Shell, Macintosh, Docdata, Roto Smeets) of door overnames van de beurs worden gehaald (Ahrend, Weweler, UCC, GTI, Kempen).

Een klein rekenvoorbeeld. De Koninklijke is voor 46 procent in Nederlandse handen. Ervan uitgaande dat particuliere beleggers daarvan een kwart vormen kwam dit jaar al ongeveer een half miljard gulden onder de mensen. Wat doen zij? Een spaarrekening levert nog geen vier procent op, maar het totaal rendement op aandelen Koninklijke Olie was de laatste twaalf maanden ruim zes procent.

MENNO TAMMINGA